

РЕШЕНИЕ

№ 36737

гр. София, 07.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **4678** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Образувано е по жалбата на „ЛЮЛИН 2012“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] чрез пълномощник адв. С. Ж. против решение № 897/10.03.2025 г., постановено по нахд № 12248/2024 г. по описа на Софийския районен съд. Обосновават се съображения за неправилност на решението, като постановено при съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно прилагане на материалния закон. Посочва се, че в нарушение на изискванията на чл. 57, ал. 1 т. 6 от ЗАНН в наказателното постановление не се сочи разпоредбата, съдържаща конкретното административно задължение, което не е изпълнено и е наказуемо. Твърди се, че за да се обоснове прилагане на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС трябва да се установи и посочи коя именно разпоредба на чл. 118 от ЗДДС е нарушена, за да може да се осъществи контрол дали чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. е издадена по прилагането ѝ. Посочва се, че са налице предпоставките за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. Счита се, че в случая не става въпрос за неотразяване на приходи, поради което следва да бъде приложен размерът на имуществената санкция по чл. 185, ал. 1 от ЗДДС. Претендира се отмяна на обжалваното решение и произнасяне по съществото на правния спор с отмяна на наказателното постановление. Заявява се искане за присъждане на разноски.

Ответникът по касация началник на отдел „Оперативни дейности“ - С., дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“, Централно управление на Национална агенция за приходите /НАП/ изразява становище за неоснователност на касационната жалба и моли за

отхвърлянето ѝ. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XIX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № 694964-F685070/13.03.2023 г. на началник на отдел „Оперативни дейности“ - С., дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“, Централно управление на Национална агенция за приходите /НАП/, с което на основание чл. 185, ал. 2 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/, на „ЛЮЛИН 2012“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 (три хиляди) лева за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба №Н-18, издадена 13.12.2006 г. от Министерството на финансите на Република България.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното:

На 06.11.2022 г. около 14:40 часа е извършена проверка на търговски обект Аптека, находящ се в [населено място],[жк], [улица]до [жилищен адрес] стопанисван от „Люлин 2012“ ЕООД. Направена е констатация за това, че оборотът от монтирания в обекта ЕКАФП, съгласно дневен отчет № 00079588 от 06.11.2022 г. е в размер на 192,46 лева, а фактическата наличност в касата на обекта е в размер на 297,10 лева, съгласно изготвен опис на паричните средства. Доколкото ФУ модел “Datecs DP-25X” с ИН на ФУ ДТ 578908 и ИН на ФП № 02578908 притежава функциите „служебно въведени“ и „служебно изведени“ суми. Установената от проверяващите разлика в касовата наличност в размер на 104,64 лева (положителна разлика), представлява въвеждане на пари в касата, което не е отразено на ФУ в момента на извършването и не е вписано в касовата книга на обекта. За това е съставен протокол за извършена проверка /ПИП/ № 0127307 от 06.11.2022 г.

На 15.11.2022 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение № F685070 от същата дата на „Люлин 2012“ ЕООД за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г., във връзка с чл. 118, ал. 4 от ЗДДС, в присъствието на свидетел А. Г.. Същият е предявен за запознаване на представител на дружеството, който го подписала без възражения.

Въз основа на този АУАН е издадено наказателното постановление, предмет на производството пред Софийския районен съд.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на

нарушителя. Изрично е обосновал извода си, че не са налице нарушения относно законовите изисквания за съдържанието на АУАН и наказателното постановление. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно наказателно отговорното лице, от обективна страна е извършило нарушението, за което е ангажирана неговата административно наказателна отговорност. Обосновал е мотиви по наведеното в жалбата възражение за липсата на основания за прилагане на хипотезата на чл. 28 от ЗАНН.

Решението на Софийския районен съд е частично неправилно.

Съгласно нормата на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажбите в търговските обекти чрез фискални устройства, извън случаите на продажби всяка промяна в касовата наличност (начална сума, въвеждане и изваждане на пари във и извън касата) на ФУ се регистрира във ФУ чрез операциите „служебно въведени“ или „служебно изведени“ суми. Несъмнено в случая това задължение не е било изпълнено от служител на касатора в проверявания търговски обект. Въведената в касата сума от 104,64 не е била регистрирана във фискалното устройство чрез посочените операции. По делото липсва спор относно факта, свързан с установената наличност на посочената парична сума в касата на търговския обект, респ. с нейното нерегистриране във ФУ по начина посочен в нормата на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г.

При така дадената правна квалификация на нарушението, административното наказание е наложено на основание чл. 185, ал. 2 от ЗДДС (в ред. ДВ, бр. 23 от 2013 г., в сила от 8.03.2013 г.). В тази разпоредба обаче, се съдържат два алтернативни състава в зависимост от това дали нарушението е довело до неотразяване на приходи – в този случай санкциите са за физическите лица, които не са търговци, в размер от 300 до 1000 лв., а за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 3000 до 10 000 лв., а ако нарушението не е довело до неотразяване на приходи се налагат санкциите по ал.1 - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 100 до 500 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 2000 лв.

В настоящия случай в наказателното постановление липсват каквито и да било изводи, че нарушението е довело до неотразяване на приходи. Посочено е единствено, че санкцията се налага на основание чл. 185 ал. 2 от ЗДДС, която норма обаче, както беше посочено, съдържа два алтернативни състава.

С оглед на изложеното, за констатираното нарушение, което не води до неотразяване на приходи, приложение следва да намира санкционната норма на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС, послужила като правно основание за ангажиране на административно наказателната отговорност на „ЛЮЛИН 2012“ ЕООД посредством обжалваното наказание, но във второто си изречение, което препраща към ал. 1 на същата норма, относно размера на имуществената санкция. Това налага касационната инстанция да измени наказателното постановление единствено по отношение на размера на имуществената санкция, като я определи в рамките на размера, посочен в чл. 185, ал. 1 от ЗДДС.

При доказано нарушение, неправилно приложената от административно наказващия орган санкция подлежи на изменение, ако съответната санкция предвижда налагане на същото или по-леко наказание при промяна на правната квалификация, какъвто е и настоящия случай. Несъответствието на правната квалификация, при хипотезата на чл. 337, ал.1, т.2 от НПК, води до изменение, а не до отмяна на наказателното постановление. В този смисъл правомощията на касационната, респ. въззивната инстанция са коментирани в ТР № 3 от 10.05.2011г. на ВАС по тълк. дело №7/2010 г.

С оглед изложеното и вземайки предвид обстоятелството, че нарушението е извършено за първи път, настоящия съдебен състав счита, че за постигане на целите на административните наказания, визирани в разпоредбата на чл. 12 от ЗАНН, на касатора следва да бъде определен размер на наложеното наказание в минималния предвиден от законодателя в нормата на чл. 185, ал.2 изречение 2, във връзка с ал.1 от ЗДДС, а именно 500 лв. Обжалваното решение следва да бъде отменено, а вместо него постановено друго, с което да се измени размера на наложената имуществена санкция, като същият се намали от 3000 лева на 500 лева.

Поради изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София - град, XIX^{-ти} касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на „ЛЮЛИН 2012“ЕООД решение № 897/10.03.2025 г., постановено по нахд № 12248/2024 г. по описа на Софийския районен съд и вместо него постановява:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 694964-F685070/13.03.2023 г., издадено от началник на отдел „Оперативни дейности“ - С., дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“, Централно управление на Национална агенция за приходите /НАП/, с което на основание чл. 185, ал. 2 от ЗДДС на „ЛЮЛИН 2012“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 3000 лева за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, като на основание чл. 185, ал. 2, изр. второ от ЗДДС във връзка с чл. 185, ал. 1 от ЗДДС намалява размера на наложеното административно наказание имуществена санкция на 500 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: